

Nr 207.

Av herr **Lindhagen**, om omedelbar lagstiftning för komplettering av ofullständiga jordbruk, utbrutna ur skogsbolags domäner.

Det har nu blivit tämligen ostridigt, att försörjningsmöjligheterna genom jordbruk förutsätta, att jordbruket får tillräckliga ägor. Det bör således ej tillåtas särskilt skogsbolag, som ha utstyckade mindervärdiga jordbruk på lager, att släppa ut dem i marknaden med påföljd att en komplettering blir ännu svårare. I synnerhet föreligger här fara från de större bolagen i Värmland, vilka ligga inne med sådana lager och även begagna dem för att påtvinga arrendatorerna inköp av dylika ofullständiga jordbruk, vilka de ej vilja inlåta sig på även av den anledningen, att de äro ofullständiga.

Men jämväl redan utsålda jordbruk av ifrågavarande beskaffenhet, merendels utbrutna ur kronans gamla skogar, som skänktes till jordbruket, böra nu på skäliga villkor, därest så påfordras, utvidgas med erforderlig odlings- och skogsmark. Genom att lagstiftningen i fråga omfattar även utsålda jordbruk förebygges en rusning i försäljningar, innan lagen kommer till stånd.

På de skäl i övrigt, som återfinnas i motionen nr 205 om återupptagande av den sociala jordfrågan till behandling i hela dess vidd hemställas,

att riksdagen ville — efter samarbete mellan lagutskottet och justitiedepartementet för förslags upprättande — omedelbart antaga ett lagförslag, som berättigar statsmakten att efter avtal eller med stöd ytterst av expropriationsrätt komplettera med erforderlig odlings- och skogsmark sådana gamla bondejordbruk eller huvudgårdar till hemmansdelar, som försålts eller framdeles försäljas av skogsbolag eller enskilda spekulanter eller ock av vissa sådana jordägare särskilt i Värmland;

eller, om detta ej bifalles, hemställa om förslag till denna eller senast nästa riksdag.

Stockholm den 21 januari 1930.

Carl Lindhagen.

